

**SOPIMUS
TURKIN TASAVALLAN JA SUOMEN TASAVALLAN VÄLILLÄ
TULOVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN
VEROTUKSEN VÄLTTÄMISEKSI**

**TURKIN TASAVALLAN HALLITUS JA SUOMEN TASAVALLAN
HALLITUS**

jotka haluavat tehdä sopimuksen tuloveroja koskevan kaksinkertaisen vero-
tuksen välttämiseksi,

OVAT SOPINEET SEURAAVASTA:

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molem-
missa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään
sopimusvaltion tai sen paikallisviranomaisten lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot
kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon tai tulon
osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden
luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot, yrityksen maksamien palkko-
jen yhteenlasketun määrän perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella
suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat:

a) Turkissa:

- 1) tulovero (gelir vergisi); ja
- 2) yhtiövero (kurumlar vergisi);

(jäljempänä "Turkin vero");

b) Suomessa:

- 1) valtion tuloverot;
- 2) yhteisöjen tulovero;
- 3) kunnallisvero;
- 4) kirkollisvero;
- 5) korkotulon lähdevero; ja
- 6) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonte-
isiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä

suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomais-
ten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, tätä sopimusta sovellettaessa:
 - a) 1) "Turkki" tarkoittaa Turkin aluetta mukaan lukien aluemi ja sen yläpuolinen ilmatila samoin kuin merialueet, joilla Turkilla kansainvälisen oikeuden mukaisesti on tuomiovalta tai suvereenit oikeudet tutkia, käyttää hyväksi ja suojella luonnonveroja;
 - 2) "Suomi" tarkoittaa Suomen tasavaltaa ja, maantieteellisessä merkityksessä käytettynä, Suomen tasavallan aluetta ja Suomen tasavallan aluevesiin rajoittuvia alueita, joilla Suomi lainsäädäntönsä mukaan ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti saa käyttää oikeuksiaan merenpohjan ja sen sisustan sekä niiden yläpuolella olevien vesien luonnonvarojen tutkimiseen ja hyväksikäyttöön;
- b) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Turkia tai Suomea sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;
- c) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;
- d) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;
- e) "perustamispaikka" tarkoittaa Turkin kauppalainsäädännön (Turkish Code of Commerce) mukaisesti rekisteröidyn yhtiön laillista pääkonttoria tai Suomen lainsäädännön mukaista yhtiön rekisteröintipaikkaa;
- f) "kansalainen" tarkoittaa sopimusvaltion osalta:
 - 1) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansalaisuus tai kansallisuus; ja
 - 2) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;
- g) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;
- h) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:
 - 1) Turkissa the Minister of Finance tai hänen valtuuttamaansa edustaja: ja

2) Suomessa valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi;

i) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla, ilma-aluksella tai maantiekulkuneuvolla, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa, ilma-alusta tai maantiekulkuneuvoa käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty, olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Sopimusvaltiossa asuva henkilö

1. Tätä sopimusta sovellettaessa ilmaisulla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, perustamispaikan, johdon sijaintipaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja ilmaisu käsittää myös tämän valtion ja sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Ilmaisu ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, hänen kotipaikkansa määritetään seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijensä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi kummassakin valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on kummankin valtion kansalainen tai ei ole kummankaan valtion kansalainen, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu olemmissa sopimusvaltioissa, sen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa se on perustettu.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Ilmaisu "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) johdon sijaintipaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

3. Paikka, jossa harjoitetaan rakennus-, kokoonpano- tai asennustoimintaa taikka siihen liittyvää valvontatoimintaa, muodostaa kiinteän toimipaikan vain, jos toiminta kestää yli kuusi kuukautta.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä ilmaisun "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

- a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoinnista, näytteillä pitämisestä tai luovuttamista varten;
- b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoinnista, näytteillä pitämisestä tai luovuttamista varten;
- c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;
- d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;
- e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)–e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, joka ei ole sellainen itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii sopimusvaltiossa toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen puolesta, tällä yrityksellä katsotaan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka ensiksi mainitussa valtiossa kaiken sen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun, jos tällä henkilöllä:

- a) on tässä valtiossa valtuus tehdä sopimuksia yrityksen nimissä ja hän käyttää valtuuttaan siellä tavanomaisesti. Tätä ei kuitenkaan noudateta, jos tämän henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen, joka mainitaan 4 kappaleessa ja joka, jos sitä harjoitettaisiin kiinteästä liikepaikasta, ei tekisi tätä kiinteää liikepaikkaa kiinteäksi toimipaikaksi mainitun kappaleen määräysten mukaan; tai
- b) ei ole sellaista valtuutta, mutta hän pitää tavanomaisesti ensiksi mainitussa valtiossa tavaravarastoa, josta hän säännöllisesti luovuttaa tavaroita yrityksen puolesta.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että se harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä –, joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta (siihen luettuna maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo), voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Ilmaisulla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on. Ilmaisuu käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston (mukaan lukien kalankasvatus ja -viljely), oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrällään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön; larvoja ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteään omaisuuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.
4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, sen vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.
5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytetystä kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla
Liiketulo

1. Sopimusvaltion yrityksen saamasta tulosta verotetaan vain siinä valtiossa, paitsi jos yritys harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa edellä sanotuin tavoin, voidaan toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.
2. Jos sopimusvaltion yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanlaista toimintaa samojen tai samanlaisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.
3. Kiinteän toimipaikan tuloa määrättäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot, niihin luettuina yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, riippumatta siitä, ovatko ne syntyneet siinä valtiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, vai muualla. Vähennystä ei kuitenkaan myönnetä siltä osin kuin kyseessä ovat osuudet ulkomailla sijaitsevien pääkonttorin tai muiden kiinteiden toimipaikkojen kuluista ja tappioista eikä myöskään kiinteän toimipaikan yrityksen pääkonttorille tai muulle konttorille rojaltin, koron, provision tai muun samankaltaisen suorituksen muodossa maksamien määrien osalta.
4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.
5. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku, ilma- ja maantiekuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa laivan, ilma-aluksen tai maantiekulkuneuvon käyttämisestä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.
2. Kappaleen 1 määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin, yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

- a) sopimusvaltion yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen sopimusvaltion yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka
- b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltion yrityksen että toisen sopimusvaltion yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

noudatetaan seuraavaa:

Jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovi-
taan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten
välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näis-
tä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole kertynyt yritykselle, lukea tämän yrityk-
sen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mu-
kaisesti verottaa – tulo, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä
toisessa valtiossa, sekä siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi maini-
tussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellai-
sia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmu-
kaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää
oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuk-
sen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa
neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Sopimusvaltiossa asuvan yhtiön toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle mak-
samasta osingosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu ja tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin:

- a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi omistaa vähintään 25 prosenttia osingon maksavan yhtiön pääomasta;
- b) 15 prosenttia osingon kokonaismäärästä kaikissa muissa tapauksissa.

Tämän kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Ilmaisulla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, osuustodistuksista tai muista samanlaisista voitto-osuuteen oikeuttavista ["jouissance"-] todistuksista, perustajaosuuksista tai muista osuuksista, jotka eivät ole saamia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatavaa tuloa, jota voiton jakavan yhtiön asuinvaltion lainsäädännön mukaan kohdellaan verotuksessa samalla tavoin kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Sopimusvaltiossa asuvan ja liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta harjoittavan yhtiön tuloa voidaan, sen jälkeen kun tulosta on verotettu 7 artiklan perusteella, verottaa jäljelle jääneestä määrästä siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka on, mutta näin kannetun veron verokanta ei saa olla suurempi kuin:

- a) 5 prosenttia jäljelle jääneestä määrästä edellyttäen, että tulo on vapautettu verosta siinä sopimusvaltiossa, jossa yhtiö asuu;
- b) 15 prosenttia jäljelle jääneestä määrästä kaikissa muissa tapauksissa.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 tai 14 artiklan määräyksiä.

6. Jollei tämän artiklan 4 kappaleen määräyksistä muuta johdu, jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, tämä toinen valtio ei saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan, eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

1. Sopimusvaltiosta kertyvästä, toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle maksettusta korosta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy ja tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, näin määrätty vero ei saa olla suurempi kuin:
 - a) 5 prosenttia koron kokonaismäärästä sellaisen lainan tai luoton osalta, jonka on myöntänyt, taannut tai vakuuttanut viennin edistämistä varten Suomen Vientiluotto tai FINNVERA tai samanlaiset turkkilaiset julkiset yksiköt, joiden tarkoitus on viennin edistäminen;
 - b) 10 prosenttia koron kokonaismäärästä, jos koron saa pankki;
 - c) 15 prosenttia koron kokonaismäärästä kaikissa muissa tapauksissa.
3. Kappaleen 2 määräysten estämättä, korko, joka kertyy:
 - a) Suomesta ja maksetaan Turkin hallitukselle tai the Central Bank of Turkey:lle (Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası), on vapautettu Suomen verosta;
 - b) Turkista ja maksetaan Suomen valtiolle tai Suomen Pankille, on vapautettu Turkin verosta.
4. Ilmaisulla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksin vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei, ja erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debentureista, mukaan lukien tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debentureihin liittyvät agiot ja voitot, samoin kuin kaikkea muuta tuloa, jota käsitellään lainaksi annetun rahan tuottamana tulona sen sopimusvaltion verolainsäädännössä, josta tulo kertyy.
5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 tai 14 artiklan määräyksiä.
6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun sen maksaja on tämä valtio, sen paikallisviranomainen tai tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla, siitä riippumatta, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka

on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, koron katsotaan kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

7. Jos koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja korkoetuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Rojaltista voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 10 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.

3. Ilmaisulla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen mukaan lukien elokuvafilmiä sekä tallenne televisio- ja radiolähetyksiä varten, tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta, tai kokemuseräisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellisuonteisesta tiedosta tai teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käytöstä tai käyttöoikeudesta.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 tai 14 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun sen maksaja on tämä valtio, sen paikallisviranomainen tai tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka, johon rojaltin tuottava oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, rojaltin katsotaan kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka tai kiinteä paikka on.

6. Jos rojaltin määrä maksajan ja rojaltietuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltietuuden omistaja olisivat sopineet, jollei tällaista suhdetta olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylit-

tävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla

Luovutusvoitto

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklassa tarkoitetun, toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden tai sopimusvaltiossa asuvan henkilön toisessa sopimusvaltiossa itsenäistä ammatinharjoittamista varten käytettävänä olevaan kiinteään paikkaan kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee voittoa, joka saadaan tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) tai kiinteän paikan luovutuksesta.
3. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan, ilma-aluksen tai maantiekulkuneuvon taikka tällaisen laivan, ilma-aluksen tai maantiekulkuneuvon käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.
4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisen yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, jonka varoista enemmän kuin 50 prosenttia välittömästi tai välillisesti koostuu toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
5. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu. Edellisessä lauseessa mainitusta ja toisesta sopimusvaltiosta saadusta luovutusvoitosta voidaan kuitenkin verottaa toisessa sopimusvaltiossa, jos hankinnan ja luovutuksen välinen aika ei ole yhtä vuotta pidempi.

14 artikla

Itsenäinen ammatinharjoittaminen

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva luonnollinen henkilö saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tällaisesta tulosta voidaan kuitenkin verottaa myös toisessa sopimusvaltiossa, jos tällaista ammattia tai toimintaa harjoitetaan tässä toisessa valtiossa ja jos:
 - a) luonnollisella henkilöllä on tässä toisessa valtiossa kiinteä paikka, joka on vakinaisesti hänen käytettäväänään tämän ammatin tai toiminnan harjoittamista varten; tai

- b) luonnollinen henkilö oleskelee tässä toisessa valtiossa tämän ammatin tai toiminnan harjoittamista varten yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, 183 päivää tai kauemmin yhtäjaksoisen kahdentoista kuukauden ajanjakson aikana.

Tässä toisessa valtiossa voidaan silloin verottaa vain siitä tulon osasta, joka on luettava kuuluvaksi tähän kiinteään paikkaan tai joka saadaan ammatin tai toiminnan harjoittamisesta aikana, jolloin luonnollisesti henkilö oleskelee tässä toisessa valtiossa.

2. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa vapaan ammatin tai muun itsenäisen toiminnan harjoittamisesta, verotetaan vain tässä valtiossa. Tällaisesta tulosta voidaan kuitenkin verottaa myös toisessa sopimusvaltiossa, jos tällaista ammattia tai toimintaa harjoitetaan tässä toisessa valtiossa ja jos:

- a) yrityksellä on tässä toisessa valtiossa kiinteä toimipaikka, josta ammattia tai toimintaa harjoitetaan; tai
- b) ajanjakso tai -jaksot, joiden aikana ammattia tai toimintaa harjoitetaan, ylittävät yhteensä 183 päivää yhtäjaksoisen kahdentoista kuukauden ajanjakson aikana.

Tässä toisessa valtiossa voidaan silloin verottaa vain siitä tulon osasta, joka on luettava kuuluvaksi tähän kiinteään toimipaikkaan tai tässä toisessa valtiossa harjoitettuun ammattiin tai toimintaan. Kummassakin tapauksessa yritys voi valita sen vaihtoehdon, että sitä verotetaan tästä tulosta tässä toisessa valtiossa tämän sopimuksen 7 artiklan määräysten mukaisesti ikään kuin tulo olisi luettava kuuluvaksi yrityksellä tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan. Tämä valinta ei vaikuta toisen valtion oikeuteen kantaa tällaisesta tulosta lähdevero.

3. Ilmaisuu "vapaa ammatti" käsittää erityisesti itsenäisen tieteellisen, kirjallisen ja taiteellisen toiminnan, kasvatus- ja opetustoiminnan sekä sellaisen itsenäisen toiminnan, jota lääkäri, asianajaja, insinööri, arkkitehti, hammaslääkäri ja tilintarkastaja harjoittavat, ja muun erityistä ammattitaitoa vaativan toiminnan.

15 artikla

Työtulo

1. Jollei 16, 18, 19 ja 20 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työstä saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:

- a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa, tai useassa jaksossa yhteensä, enintään 183 päivää kahdenkymmentä kuukauden ajanjakson aikana, joka alkaa tai päättyy kyseisen kalenterivuoden aikana, ja
- b) hyvityksen maksaa työnantaja tai se maksetaan työnantajan puolesta, joka ei asu toisessa valtiossa, ja
- c) hyvityksellä ei rasiteta kiinteää toimipaikkaa tai kiinteää paikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa, ilma-aluksessa tai maantiekulkuneuvossa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä sopimusvaltiossa.

16 artikla *Johtajanpalkkio*

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön johtokunnan tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

17 artikla *Taiteilijat ja urheilijat*

1. Tämän sopimuksen 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaideilijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Milloin tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei tule viihdetaiteilijalle tai urheilijalle itselleen, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta, 7, 14 ja 15 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

18 artikla *Eläkkeet*

1. Eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, verotetaan eläkkeestä, jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomaisena maksaa, tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion: sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen palveluksessa, tai eläkkeestä, joka maksetaan sopimusvaltion sosiaaliturvaa koskevan lainsäädännön mukaan, ja muusta suorituksesta,

joka tapahtuu tämän lainsäädännön mukaan, vain tässä valtiossa. Tällaisesta eläkkeestä ja muusta suorituksesta verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä luonnollinen henkilö asuu, jos hän on tämän valtion kansalainen.

19 artikla

Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomainen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.
- b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain siinä sopimusvaltiossa, jossa tämä henkilö asuu, jos työ tehdään tässä valtiossa ja:
 - 1) henkilö on tämän valtion kansalainen; tai
 - 2) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.
2. Tämän sopimuksen 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, jotka maksetaan sopimusvaltion tai sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

20 artikla

Opiskelijat ja harjoittelijat

1. Rahamääristä, jotka opiskelija, ammattioppilas tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei tässä valtiossa veroteta, edellyttäen, että nämä rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.
2. Sopimusvaltiossa olevan yliopiston, korkeakoulun tai muun ylemmän oppilaitoksen opiskelijaa tai ammattioppilasta tai liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelijaa, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan toisessa sopimusvaltiossa asui ensiksi mainitussa valtiossa ja joka yhtäjaksoisesti oleskelee toisessa sopimusvaltiossa enintään 183 päivää, ei veroteta tässä toisessa valtiossa hyvityksestä, joka saadaan tässä valtiossa tehdystä työstä, jos työ liittyy hänen opintoihinsa tai harjoitteluunsa ja hyvitys koostuu hänen elatustaan varten välttämättömistä ansioista.

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän, sopimuksen edellisissä artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka on muuta kuin 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta tai harjoittaa tässä toisessa valtiossa itsenäistä ammattitoimintaa siellä olevasta kiinteästä paikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan tai 14 artiklan määräyksiä.
3. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellä olevissa artikloissa ja joka kertyy toisesta sopimusvaltiosta, voidaan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verottaa myös tässä toisessa valtiossa.

22 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

1. Turkissa asuvien henkilöiden kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:
 - a) Jollei Turkin lainsäädännön niistä säännöksistä (sellaisina kuin ne kulloinkin ovat muutettuina ilman että näitä yleisiä periaatteita on muutettu), jotka koskevat Turkin ulkopuolisella alueella maksettavan veron hyvittämistä Turkin veroa vastaan, muuta johdu, Suomen vero, joka Suomen lainsäädännön mukaan ja tämän sopimuksen mukaisesti on maksettava Turkissa asuvan henkilön Suomessa olevasta lähteestä saamasta tulosta (mukaan lukien liiketulo ja veronalainen luovutusvoitto), on vähennettävä tästä tulosta suoritettavasta Turkin verosta. Vähennys ei kuitenkaan saa ylittää sitä ennen vähennyksen tekemistä laskettua Turkin veron määrää, joka johtuu tästä tulosta.
 - b) Jos Turkissa asuvan henkilön saama tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Turkissa, Turkki voi kuitenkin tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää määrätessään ottaa lukuun verosta vapautetun tulon.
2. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomessa seuraavasti:
 - a) Milloin Suomessa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Turkissa, Suomen on, jollei jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Turkin lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Turkin veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minka perusteella Suomen vero lasketaan.

- b) Osinko, jonka Turkissa asuva yhtiö maksaa Suomessa asuvalle yhtiölle, vapautetaan Suomen verosta, jos saaja välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä.
- c) Jos Suomessa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomessa, Suomi voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun verosta vapautetun tulon.
- d) Tämän kappaleen a) kohtaa sovellettaessa ilmaisun "Turkissa tulosta maksettu vero" katsotaan käsittävän Turkin veron määrän, joka Turkin verolainsäädännön mukaan olisi ollut maksettava, jollei Turkin veroa olisi alennettu tai siitä olisi myönnetty vapautusta Turkin taloudellisen kehityksen edistämistä erityiskannustintoinenpitein koskevien määräysten mukaan.

Edellisen lauseen estämättä Turkissa tulosta maksettu vero määrätään

- 1) 10 artiklan 2 kappaleen b) kohdassa tarkoitetun osingon osalta 15 prosentin verokannan mukaan;
- 2) 11 artiklan 2 kappaleen a) kohdassa tarkoitetun koron osalta 5 prosentin verokannan mukaan, 11 artiklan 2 kappaleen b) kohdassa tarkoitetun koron osalta 10 prosentin verokannan mukaan ja 11 artiklan 2 kappaleen c) kohdassa tarkoitetun koron osalta 15 prosentin verokannan mukaan;
- 3) 12 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetun rojaltil ja muun suorituksen osalta 10 prosentin verokannan mukaan.

Jos henkilöiden, jotka eivät asu Turkissa, saamaan osinkoon, korkoon ja rojaltiliin Turkin verolainsäädännön mukaan sovellettavia verokantoja kuitenkin alennetaan tässä kohdassa mainittuja verokantoja alemmiksi, näitä alempia verokantoja on käytettävä tätä kohtaa sovellettaessa.

23 artikla
Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti asuinpaikkaa koskevilla olosuhteilla joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2. Jollei 10 artiklan 4 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotus, joka kohdistuu sopimusvaltiossa olevan yrityksen toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen.

3. Sopimusvaltiossa oleva yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö tai siellä asuvat henkilöt välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai joista he tällä tavoin määräävät, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanluonteinen yritys joutuu tai saattaa joutua.

4. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrättäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.

5. Näiden määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuville henkilöille sellaista henkilökohtaista verovähennystä, vapautusta ja veronalennusta siviilisäädyn taikka perheen huoltovelvollisuuden perusteella, jonka se myöntää siinä valtiossa asuville henkilöille.

6. Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain 2 artiklan piiriin kuuluviin veroihin.

24 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, jos kysymyksessä on 23 artiklan 1 kappaleen soveltaminen, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai ensimmäisen kerran tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomaisena havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Tehty sopimus pannaan täytäntöön sopimusvaltioiden sisäisessä lainsäädännössä olevista aikarajoista riippumatta.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaiten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätie-toisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla suoraan yhteydessä toisiinsa, myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, johon ne itse kuuluvat tai johon kuuluu

niiden edustajia, päästäkseen sopimukseen siinä merkityksessä kuin edellä olevissa kappaleissa tarkoitetaan.

25 artikla

Tietojen vaihtaminen

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat ennalta katsoen olennaisia tämän sopimuksen määräysten soveltamiseksi tai sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten lukuun määrättäviä kaikenlaatuisia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön hallinnoimiseksi tai toimeenpanemiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole tämän sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista.

2. Sopimusvaltion 1 kappaleen perusteella vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät 1 kappaleessa mainittuja veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia, taikka valvovat edellä mainittuja toimia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain tällaisiin tarkoituksiin. He saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuissa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

- a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;
- b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;
- c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menetellytavan, taikka tietoja, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*).

4. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, toisen sopimusvaltion on käytettävä tietojenhankintakeinojaan pyydettyjen tietojen hankkimiseksi, vaikka tämä toinen valtio ei ehkä tarvitsekaan näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Edelliseen lauseeseen sisältyvää velvollisuutta koskevat 3 kappaleen rajoitukset, mutta näiden rajoitusten ei milloinkaan voida katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että ne eivät sen osalta koske kansallista etua.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai ne koskevat omistussuoksia henkilössä.

1. Sopimusvaltioiden on annettava toisilleen virka-apua verosaamisten perimisessä. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tätä virka-apua. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat keskinäisellä sopimuksella sopia tämän artiklan soveltamistavasta.
2. Ilmaisulla "verosaaminen" tarkoitetaan tässä artiklassa sopimusvaltioiden tai niiden valtiollisten osien tai paikallisviranomaisten puolesta määrättyjen kaikenlaatuisten verojen velkana olevaa määrää, mikäli niitä koskeva verotus ei ole vastoin tätä sopimusta tai muuta asiakirjaa, jonka osapuolia sopimusvaltiot ovat, samoin kuin tähän määrään liittyvää korkoa, hallinnollisia rangaistuksia ja perimis- tai turvaamiskuluja.
3. Kun sopimusvaltion verosaaminen on tämän valtion lainsäädännön mukaan täytäntöönpanokelpoinen ja velallinen on henkilö, joka sinä ajankohtana ei tämän valtion lainsäädännön mukaan voi estää verosaamisen perimistä, toisen valtion toimivaltaisen viranomaisen on tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä hyväksyttävä verosaaminen perittäväksi. Tämän toisen valtion on perittävä tämä verosaaminen omien verojensa täytäntöönpanoon ja perimiseen sovellettavan lainsäädäntönsä mukaan ikään kuin verosaaminen olisi tämän toisen valtion verosaaminen.
4. Kun sopimusvaltion verosaaminen on sellainen saaminen, jonka osalta tämä valtio voi lainsäädäntönsä mukaan ryhtyä turvaamistoimiin sen perimisen turvaamiseksi, toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tämän valtion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä hyväksyttävä tämä verosaaminen turvaamistoimiin ryhtymistä varten. Tämän toisen valtion on ryhdyttävä tämän verosaamisen osalta turvaamistoimiin lainsäädäntönsä mukaan ikään kuin verosaaminen olisi tämän toisen valtion verosaaminen, vaikka silloin kun nämä toimet suoritetaan, verosaaminen ei ole täytäntöönpanokelpoinen ensiksi mainitussa valtiossa tai velallinen on henkilö, jolla on oikeus estää sen periminen.
5. Tämän artiklan 3 ja 4 kappaleen estämättä, sopimusvaltion 3 tai 4 kappaleen soveltamista varten hyväksymää verosaamista eivät siinä valtiossa koske ne määräajat eikä niille myönnetä sitä etuoikeutta, joita sovelletaan tämän valtion lainsäädännön mukaisesti verosaamiseen sellaisenaan sen luonteen perusteella. Sopimusvaltion 3 tai 4 kappaleen soveltamista varten hyväksymällä verosaamisella ei ole tässä valtiossa myöskään toisen sopimusvaltion lakeihin perustuvaa tähän verosaamiseen sovellettavaa etuoikeutta.
6. Sopimusvaltion verosaamisen olemassaolosta, pätevyydestä tai määrästä ei voida käydä oikeutta toisen sopimusvaltion tuomioistuimissa tai hallintoelimissä.
7. Milloin jonakin ajankohtana sen jälkeen kun sopimusvaltio on tehnyt 3 tai 4 kappaleen mukaisen pyynnön ja ennen kuin toinen sopimusvaltio on perinyt ja siirtänyt kyseisen verosaamisen ensiksi mainitulle valtiolle, tämä verosaaminen lakkaa olemasta
 - a) kun kyseessä on 3 kappaleeseen perustuva pyyntö, sellainen ensiksi mainitun valtion verosaaminen, joka on tämän valtion lakien mukaan täytäntöönpanokelpoinen ja jonka velallinen on henkilö, joka sinä ajankohtana ei voi tämän valtion lakien mukaan estää sen perimistä, tai

- b) kun kyseessä on 4 kappaleeseen perustuva pyyntö, ensiksi mainitun valtion sellainen verosaaminen, jonka osalta tämä valtio voi lakiensa mukaan suorittaa turvaamistoimia sen perimisen turvaamiseksi,

ensiksi mainitun valtion toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava tästä toisen sopimusvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja ensiksi mainitun valtion on, toisen valtion valinnan mukaan, lykättävä pyyntöään tai peruutettava se.

8. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten ei missään tapauksessa katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

- a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat sen tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;
- b) suorittamaan toimia, jotka olisivat vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*);
- c) antamaan virka-apua, jos toinen sopimusvaltio ei ole käyttänyt kaikkia kohdullisia perimis- tai turvaamistoimia, jotka ovat käytettävissä sen lainsäädännön tai hallintokäytännön mukaan;
- d) antamaan virka-apua tapauksissa, joissa hallinnollinen rasitus tällä valtiolle on selvästi suhteettoman suuri verrattuna siihen etuun, jonka toinen sopimusvaltio voi saada.

27 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotuksellisiin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisille edustajille tai konsulivirkamiehille.

28 artikla

Voimaantulo

1. Kumpikin sopimusvaltio ilmoittaa toiselle sopimusvaltiolle diplomaattista tietä täytäneensä kansallisessa lainsäädännössään tämän sopimuksen voimaantulolle asetetut edellytykset. Sopimus tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua myöhemmän ilmoituksen päivämäärästä, ja sen määräyksiä sovelletaan:

- a) Turkissa, veroihin kaikilta niiltä verokausilta, jotka alkavat sopimuksen voimaantuloavuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
- b) Suomessa:
 - 1) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantuloavuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;

- 2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

2. Ankarassa 9 päivänä toukokuuta 1986 allekirjoitettua "sopimusta Turkin tasavallan ja Suomen tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi" (jäljempänä "vuoden 1986 sopimus") lakataan soveltamasta ajankohdasta, jolloin tätä sopimusta 1 kappaleen määräysten mukaan aletaan soveltaa. Vuoden 1986 sopimus lakkaa olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona sitä tämän kappaleen edellä olevien määräysten mukaan sovelletaan.

29 artikla
Päätyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulopäivästä irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä antamalla irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen jonkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimusta lakataan soveltamasta:

- a) Turkissa, veroihin niiltä verokausilta, jotka alkavat irtisanomisilmoituksen antamisvuotta seuraavan vuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
- b) Suomessa:
- 1) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan irtisanomisilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen;
 - 2) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään irtisanomisilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Istanbulissa 6 päivänä lokakuuta 2009, kahtena turkin-, suomen- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa englanninkielinen teksti on ratkaiseva.

**TURKIN TASAVALLAN
HALLITUKSEN PUOLESTA:**

**SUOMEN TASAVALLAN
HALLITUKSEN PUOLESTA:**

Recep Tayyip ERDOĞAN
Pääministeri

Matti VANHANEN
Pääministeri

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa sopimusta Turkin tasavallan ja Suomen tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa.

1. Sopimuksen 7 artiklan 1 kappale

Milloin sopimusvaltiossa olevalla yrityksellä on kiinteä toimipaikka toisessa valtiossa ja yritys

- a) myy tässä toisessa valtiossa samanlaisia tai samankaltaisia tavaroita kuin ne, joita myydään tästä kiinteästä toimipaikasta, tai
- b) harjoittaa tässä toisessa valtiossa muuta liiketoimintaa, joka on samanlaista tai samankaltaista kuin tässä kiinteässä toimipaikassa harjoitettu liiketoiminta,

myynnistä ja liiketoiminnasta verotetaan tässä toisessa sopimusvaltiossa osana kiinteän toimipaikan tuloa, jos osoitetaan, että tällaista myyntiä tai toimintaa on harjoitettu kiinteästä toimipaikasta. Tätä verotusta ei voida sulkea pois keinotekoisilla myyntijärjestelyillä.

2. Sopimuksen 10 artiklan 3 kappale

Ilmaisen "osinko" katsotaan Turkin osalta käsittävän myös investointirahastosta ja -trustista saadun tulon.

3. Sopimuksen 12 ja 13 artikla

Kaikkien 12 artiklan 3 kappaleessa tarkoitetun omaisuuden myynnistä korvauksena saatujen suoritusten osalta on sovellettava 12 artiklan määräyksiä, paitsi jos osoitetaan, että kyseinen suoritus on suoritus aidosta mainitun omaisuuden luovutuksesta. Silloin on sovellettava 13 artiklan määräyksiä.

4. Sopimuksen 15 artiklan 2 kappale

Sopimuksen 15 artiklan 2 kappaletta ei sovelleta hyvitykseen, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö ("työntekijä") saa ja jonka maksaa siinä valtiossa asuva työnantaja tai joka maksetaan siinä valtiossa asuvan työnantajan puolesta, toisessa sopimusvaltiossa tehdystä työstä, jos:

- a) työntekijä suorittaa tämän työn aikana palveluja muulle henkilölle kuin työnantajalle ja tämä henkilö suoraan tai välillisesti valvoo, ohjaa tai kontrolloi tapaa, jolla nämä palvelut suoritetaan; ja
- b) työnantaja ei vastaa saajan suorittaman työn lopputuloksesta.

5. Sopimuksen 4, 18 ja 19 artikla.

Ilmaisen "julkisyhteisö" katsotaan tarkoittavan:

a) Turkin osalta

- 1) the Central Bank of Turkey (Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası);
- 2) Turkin pakollisia sosiaalivakuutuslaitoksia; ja
- 3) yliopistoja ja muita samanlaisia korkeamman koulutuksen laitoksia;

b) Suomen osalta

- 1) Suomen Pankkia;
- 2) Kansaneläkelaitosta; ja
- 3) Helsingin Yliopistoa.

Artiklojen 18 ja 19 osalta "julkisyhteisö" käsittää,

Turkin osalta: uskonnolliset laitokset; ja

Suomen osalta: evankelis-luterilaisen ja ortodoksisen kirkon ja niiden paikallisyhteisöt.

6. Sopimuksen 22 artiklan 2 kappaleen d)kohta.

Sopimuksen 22 artiklan 2 kappaleen d) kohdan määräyksiä sovelletaan vain sopimuksen viideltä ensimmäiseltä soveltamisvuodelta.

7. Sopimuksen 24 artiklan 2 kappale.

Verovelvollisen on Turkin kyseessä ollen vaadittava 24 artiklan 2 kappaleen osalta tällaisesta keskinäisestä sopimuksesta johtuvaa palautusta vuoden kuluessa siitä, kun verohallinto on antanut verovelvolliselle tiedoksi keskinäisen sopimuksen tuloksen.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Istanbulissa 6 päivänä lokakuuta 2009, kahtena turkin-, suomen- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa englanninkielinen teksti on ratkaiseva.

**TURKIN TASAVALLAN
HALLITUKSEN PUOLESTA:**

**SUOMEN TASAVALLAN
HALLITUKSEN PUOLESTA:**

Recep Tayyip ERDOĞAN
Pääministeri

Matti VANHANEN
Pääministeri